

DẤU XUÂN XƯA

Giòng sông chở nỗi niềm đi bất tận
Tôi trở về bến đã đục hay trong
Vai cầu mỗi góc lên đời mãi kiếp
Sóng thì thầm lời ru của mệnh mông

Tay nắm lại một vòng thân ái cũ
Người của năm xưa, tóc bỏ thanh tân
Môi là những con đường hoa phượng vĩ
Tim bình an dễ kỹ niệm thêm gần

Tiếng lao xao như âm thanh muôn thuở
Tuổi mùa Xuân, 18 cũng thơ ngây
Ai chờ đón dưới cuối chân cầu Đúc
Sóng triều về lại lóng mắt thêm cay

Cám ơn bạn thân, tình của học trò
Của áo dài trắng xóa những ngàn trưa
Của thị xã có bầy chim phi xứ
Một mùa nào Tết nhớ bóng chim xưa...